

236

Умова за
мат!

Умом.

ФАКТОРИ НА ХРАНОСМИЛАНЕТО.

11 година.

19 школна лекция на 1.мл.ок.класъ.

19. февруарий 1932 г. петък 6.ч.с. малко облачно.стегнато време.още е тъмно,
ИЗГРЪВЪ.

ФАКТОРИ НА ХРАНОСМИЛАНЕТО.

Добрата молитва.

Да направимъ едно малко упражнение. /упражнението за дишането, 6 приемане на въздухъ, 3 задържане и 6 издишане/. /всички прави/ Сега ще правите вдишките като вдигате ръцете си нагоръ до митниците си, ще задържате до три, и ще издишате, като издигате ръцете си право надъ главата. После, снемате бавно ръцете си до митниците като вдихате, и ще броите до 6, ще задържате до три, и после надолу снемате ръцете си и издишате до 6. /това упражнение направихме 6 пъти/.

Сега ако ви се зададе една тема да развиете, **ОТЪ КАКВО ЗАВИСИ ХРАНОСМИЛАНЕТО**. Това е само за изяснение. Има нѣколко фактори храносмилането.

Най-първо организъмътъ трѣбва да бѣде здравъ; т.е. стомахътъ трѣбва да е въ изправно състояние, не трѣбва да има никакви дисхармонични чувства. **Забитѣ** трѣбва да бѣдатъ здрави, ръцете и краката здрави; а другиятъ процесъ, яденето, зависи отъ здѣкването на храната, най-първо отъ подбора на храната и после отъ здѣкването на храната. Следъ като се свърши този процесъ, човѣкъ е свободенъ. А това, което става въ стомаха, съзнанието на човѣка не взема участие. **Въ** подбора на храната вашето съзнание взема участие, и въ здѣкването на храната, **забитѣ**, съзнанието ви взема участие. Но въ храносмилането не взема участие. Значи, други се интересуватъ въ този процесъ. Този процесъ е вѣренъ и по отношение на мисълта. Има единъ вътрѣшенъ процесъ на мисълта, който не зависи отъ васъ. И вие не трѣбва да се мѣсите въ този вътрѣшенъ процесъ. **Най-първо** сами трѣбва да знаете, до дѣ се простира вашата свобода. **СВОБОДАТА НА ЧОВѣКА СЕ ПРОСТИРА ДО ТАМЪ, ДОДѢТО ТИ МОЖЕШЪ ДА РАБОТИШЪ**. Но тамъ, дѣто не се отнася до тебе, ако ти се намѣсишъ въ този процесъ, нищо нѣма да постигнешъ. Запр. ако сега остане на васъ, вие съ вашето съзнание да влѣзнете въ стомаха, и да вършите работата на храносмилането, какво щѣте на правите? Да допуснемъ, че ви турнатъ въ храносмилането, да работите, то ще бѣде най-тежката работа, и не много желателна работа.

Та заключението ми е слѣдующето. **ТРѢБВА ДА ЗНАЕТЕ ДО ДѢ СЕ ПРОСТИРА ВАШАТА СВОБОДА**. Вие казвате: азъ трѣбва да мисля. Най-първо трѣбва да имате единъ здравъ **умъ** мозъкъ, силенъ умъ, после трѣбва да имате подборъ на вашите мисли. **Слѣдъ това** трѣбва да оставите мисълта си свободно да се развива. **ЦѢЛИЯТЪ ПРОЦЕСЪ НА МИСЪЛТА НЕ ЗАВИСИ ОТЪ ЧОВѣКА**. Понеже не си ти единственото същество, което мислишъ. Хиляди и милиони същества са, които взематъ участие, а тѣхните мисли се прѣплитатъ. **Най-първо** Богъ е мислилъ, и слѣдъ като е мислилъ дълго време, този свѣтъ е останалъ като единъ процесъ на Неговата мисль. **Човѣкъ** дълго време като е мислилъ за себе си, какво е излѣзло отъ него? Ако идете въ гората и видите една полочка направена, кой е направилъ това? Природата ли е

направила това; или някое друго същество е направило тази малка полочка? Това е тяхно произведение. Ако вземем на човъка неговите капи, неговата колиба, неговите дрехи, обувки, това са все негови произведения. Но важното е процесът, онзи правилен положителен процес на мисълта. И ако вие не разбирате така, често ще се натъкнете на една от големите мъчности. Някой път се казва: право да мисли човък. Аз правя аналогия, едно сравнение: храносмилането не може да е нормално, ако не е подбрана храната добре; после то не може да бъде нормално, ако забит не е здрав и не са извършили своята работа. Ако храната не е била подходяща, и ако стомахът е бил слаб, то и храносмилането не може да бъде правилно. Това ще се отрази върху кръвообръщението; кръвообръщението ще се отрази от своя страна върху дихателната система, а дихателната система ще се отрази върху нервната система, и се явява една малка аномалия. Имаме този процес. Тогава и мисълта няма да е правилна. Т.е. тия средства, които предават мисълта няма да са правилни. Мисълта не става въ нервната система, тя само се предава чрез нервната система. Мозъкът не е едно място, дѣто се предават или създават човешките мисли, той само възприема човешките мисли, и ги обработва. Значи, има един свят, дѣто мислите се създават и се изпращат към нашия свят. Запръ влезе въ вас мисълта за доброто. Вие не създавате тази мисъл, има други същества преди вас, много напреднали, които са мислили, а вие възприемате мислите от една по-висша ерархия и ги предавате. Но да се не отвлечаме въ непонятни работи.

Кои са необходимите работи за храносмилането? Най-първо тялото, стомаха, забит и подбора на храната. Същият закон е и до мисълта. Знаете, онѣзи процеси, които стават въ ума са процеси, за които вие не трябва да се безпокоите. Запримър, ако се безпокоите за положението, какъ ще разберете някой предмет, дали можете да го разберете или не, вие няма да го разберете. Да кажем изучавате математиката, но се безпокоите, дали може да я разберете или не; няма защо да се безпокоите, вие няма да може да я разберете. Най-първо вие няма да я разберете, после ще почнете малко да надзъртате въ нея, после ще ви се улесни, и следъ години ще почнете да я разбирате малко. И още като минават известно число години, ще почнете да разрешавате някои задачи; някой път ще почнете от себе си да разрешавате нещо. Но съ това въ математиката няма да разберете всички сложни процеси, които съществуват. Отъ части ще разбирате. Или да кажемъ изучавате музиката. Същият закон, отчасти ще започнете.

Сега вие се безпокоите съ вашия живот. Има нещо у човъка, за което той може да се безпокои, но за живота си вие не трябва да се безпокоите. Какво ще стане съ вашия живот? Съ вашия живот ще стане, каквото става съ едно същество.

Животът ви върха от вашите безпокойства, той ще се развива и ще си върви;
и да мислите и да не мислите, все ще се радвате. ~~Н~~кой път вие мислите, че
ико правите усилие, като че ще подобрите нещо. Нищо няма да подобрите, само ще
бъркате на процеса. ~~Е~~динственото усилие, което човек трябва да прави е, да не
бърка на онзи Божествен процес, който става. ~~З~~начи, да не бърка, да не спав
процеса. Да кажем в вас става един правилен процес, вие искате да бъдете
добри. Това е един ^{правилен} положителен процес ^{на} в природата. После казвате: аз не
трябва да бъда толкова добър, хората злоупотребиха с моята доброта. Вие
спавате този процес на природата. ~~И~~ли искате да се занимавате, да учите, но не
що ви казва: аз не трябва да мисля. Не спавай процеса в себе си. Опази ми-
съл е обратна. И самовъзпитанието на човека седи само в това, турнете си
тази мисъл: НЕ СПАВАЙ ПРАВИЛНИЯТ ПРОЦЕС ^{на} В ПРИРОДАТА. ~~П~~равилният разумния
процес, който става в твоята душа, не го спавай. Тази е най-новата философия.
Най-новата философия казва, след като се наядеш, не се безпо-
кой дали тази храна ще иде на мястото си или не. Бъди напълно уверен, че ~~в~~ич-
ко ще иде на мястото. И после не се безпокой дали ще станеш учен човек
или не. За това не се безпокой! Дали ще станеш светия? Не се безпокой за то-
ва. Дали ще станеш богат? Остави тези работи. ^{Само работи!} Ако е определено да станеш
богат то ще дойде само по себе си. Сега вие ще направите едно възражение
"ми ако не работи човек? В природата няма отрицателни думи: ако не работи.
В природата няма отрицателни процеси. ~~Т~~ова, което хората наричат отрицателни
процеси, то е само един малък момент, когато стане смъна между един процес
и друг, тогава те го наричат отрицателен. ~~Н~~о отрицателен процес, - ако аз
не работя - такъв процес не съществува. Вие ще работите и отгатък ще минете!
И бих желал кой от вас да ми каже едно същество, което не работи. ~~А~~з
съм търсил и не съм намерил такова същество, или един процес, ~~д~~еко в
природата нищо не става, или да се не работи. Вие виждате един камък, и каз-
вате: той не работи. Вие се лъжете. В този камък стават такива процеси ~~в~~три
каквито вие не си предполагате. ~~О~~т върха, по видимо е така, да кажем, вие сте
в една замръзнала вода. ^{извъстен} казвате: водата не тече на края, но от долу под този
лед, има един процес, който става. За който вие даже и не мислите. ~~З~~апр. вие
не можете да кажете, че аз не мисля, че няма такъв процес. Ако аз не мисля,
ти временно можеш да мислиш, че не мислиш, и можеш да мислиш, че не чувству-
ваш, но ти се самозаблуждаваш. То са временни такива процеси. ~~И~~ли казваш:
-аз не искам да бъда добър човек-. Такъв процес няма! И аз наричам
ЗЛО в света това, когато ти не искаш да направиш една работа както природа-
та изисква от тебе. Това е зло. ~~К~~ОГАТО НА СИЛА ТЕ ЗАСТАВАТ ДА НАПРАВИШ
ЕДНО ДОБРО, ТОВА Е ЗЛО!

А КОГАТО ДОБРОВОЛНО ПРАВИШЪ ЕДНО ~~ДОБРО~~ РАБОТА, ТОВА Е ДОБРО! ~~Значи, ти не си~~
искалъ да направишъ едно добро, и са те заставили на сила да направишъ едно
добро, и са те заставили на сила да направишъ това, което не си искалъ. Това ~~е~~
вече зло. ~~Да допуснемъ, че направишъ едно зло; какъ можешъ да го направишъ?~~
Да допуснемъ ^{малко} оставатъ те тебе да напоишъ едно дѣте съ вода; но ти възваришъ вод-
дата до 100°, отворишъ устата на това дѣте, и почнешъ да наливашъ тази вода врѣ-
лата въ устата на това дѣте. Желанието е много добро, но кѣдѣ седи погрѣшката?
Кѣдѣ е прѣстѣплението? Въ нагорѣщаването на водата повече отколкото трѣбва.
Ти си турилъ сто градуса горѣщина и те сѣдѣтъ за това прѣстѣпление. Казватъ,
направишъ прѣстѣпление, че напоилъ дѣтето съ горѣща вода. Слѣдъ това тебе те
накажатъ; и ти изаидашъ едно заключение, казвашъ: съ врѣла вода дѣтето да не
поишъ, но съ студена. Вториятъ път ти дадатъ една риза да перешъ, и ти по сѣции
законъ кажешъ, понеже ме биха за врѣлата вода, вземешъ и съ студена вода перешъ
ризата. Питамъ, какво можешъ да изперешъ съ студена вода? Пакъ те биятъ наново.
Кажатъ: риза съ студена вода не се пере, а съ много горѣща вода. Ти се чудишъ.
Питамъ, дѣ е погрѣшката между първиятъ процесъ съ дѣтето и втория процесъ при
перането на ризата? Ризата и съ топла и съ студена вода да я перешъ, тя нѣма да
се повреди, а при дѣтето при врѣлата вода може да се изгори гърлото му. А риза-
та съ студена вода може да замръзне и ще остане нечиста, пѣкъ тя се разваля.
Значи студеното разваля, а топлото не разваля ризата.

Сега другъ процесъ; азъ ви казвамъ, че въ природата не съществува
отрицателно; ако азъ не го допусна, у менъ такъвъ процесъ не съществува, то е
само единъ, въображаемъ процесъ; помнете едно, че въ природата не съществуватъ
такива процеси. Защо казвашъ ти: ако азъ умра? Но смъртта е единъ процесъ, ако
азъ умра, ще стане това, което е процесъ вътрѣ. Но можешъ ли да си прѣставишъ
нѣщо, което природата не иска, а вие да можете да го направите? Вие не можете
да направите, което природата не иска! Вие трѣбва да се благодарите на то-
ва, че природата е прѣдпазила човѣка отъ голѣмита злина въ свѣта. Сега прѣ-
стѣпления ставатъ за малки работи: че си напоилъ дѣтето съ врѣла вода, че си
изпералъ ризата съ студена вода. Всички прѣстѣпления са врѣлата и студената
вода. Направете единъ прѣводъ ^с въ врѣлата и студената вода. Врѣлата вода това
е доброто. Студената вода, това е злото. Сега какъ ще приложите. Запримѣръ
вземете едно житно зърно, и го поставете въ земята. И това житно зърно почва да
умира, да гние, и слѣдъ това възкрѣсва това житно зърно; и слѣдъ това васъ ви
възнаграждаватъ. По този начинъ, ако вземете вие да заровите единъ човѣкъ
както житното зърно, ще изисквате ли вие отъ него това, което изисквате отъ едно
житно зърно? Той на общо основание ще отиде! Това, което е полѣзно за житно-
то зърно, не е полѣзно за човѣка.

Добрѣ. Искате да направите една услуга на рибата, изваждате я отъ водата въ единъ на по-рѣдна срѣда за по-добрѣ, и тя умира. ~~И~~ човѣка ~~дайте~~ му дотегнало да живѣе въ въздуха, турате го въ ~~въздуха~~ водата, и той умира. Като ~~извадите~~ рибата и я поставите въ положението дѣто човѣкъ живѣе, тя умира, и като поставите човѣка на мѣстото на рибата, и той умира. Рибата при по-доброто умира, и човѣкъ при по-лошото, и той умира. ~~Пита~~мъ тогава, дѣ е философията? Прѣдставете си, че човѣшкиятъ животъ, това е райтъ. Като внесете рибата въ рай, тя умира. Прѣдставете си, че водата, това е ада; като внесешъ човѣкътъ въ ада, и той умира. ~~Пита~~мъ тогава, защо ~~и~~ рибата умира въ въздуха, и човѣкъ умира въ водата? Това сѫ аналогии, разсѣждения. ~~С~~ега въ васъ се зараждатъ извѣстни противорѣчия, които вие не можете да си ги обясните. :и въ ада умирашъ и въ рай умирашъ. ~~Но~~ не е едно и сѣщо нѣщо това. Рибата въ рай умира, и човѣкъ въ ада и той умира, тогава? Сега азъ правя слѣдущата аналогия. ~~П~~рѣдставете си, че вие имате едно желание, което принадлежи къмъ рибешката природа; и това желание вие го внасяте въ човѣшкия свѣтъ, и то умира. ~~П~~рѣдставете си сега, че въ васъ има едно човѣшко желание благородно, което го внасяте въ ада, въ свѣта на рибитѣ, и то умира. ~~Дѣ~~ е погрѣшката? Дѣ е разумността? Разумността е, че човѣшкото желание трѣбва да го оставите въ човѣшкия свѣтъ, а рибешкото желание въ васъ да го оставите въ рибешкия свѣтъ. Това е което трѣбва да направите. ~~А~~ко се яви нѣкое противорѣчие, вие не сте постѣпили тъй както трѣбва, вие не разбирате законитѣ на природата.

~~С~~ какво разбирате вие Една въ втора степенъ? $1^2 2^3 3^4 4^5$. До 2^3 можемъ да го обяснимъ, геометрически може да си го ~~прѣдставите~~ ^{прѣдставите}, но 3^4 , какъ си го прѣдставлявате? ~~С~~ега идваме до три въ 4-та степенъ, какъ си го прѣдставлявате?

~~К~~аква бѣше първата степенъ? /движение/. Втората? Разширение. Третата, растене въ обемъ. 4-тата степенъ, организация; 5 та степенъ мобилизиране; 6-та степенъ външно украсяване; 7 степенъ идейна почивка; 8 степенъ създаване на дома; 9 та степенъ създаване на човѣка. ~~Т~~ѣй щото въ 9 -тата степенъ е човѣкътъ. Сега това сѫ отвлечени идеи. Една идея е понятна дотолкова доколкото може да влѣзне като елементъ въ вашата мисль, да може да боравите съ нея. ~~Д~~а допуснемъ човѣкъ има най-хубавата цигулка, най-хубавия лѣжъ, но вие не можете да свирите, извадите цигулката, разгледате я, турите я като единъ цигуларъ, направите си една хубава кутия, искате да свирите, но не можете; послѣ пакъ турите цигулката на мѣсто въ кутията; послѣ пакъ я извадите, погледнете я. Много сложна работа е! Все такива сложни работи, които мѣчно се свиратъ; има такива упражненіе, даже човѣкъ слѣдъ като се занимавалъ 10 години, пакъ мѣчно се свиратъ. Има цигулари, които мѣчно свиратъ упражненіята ~~и~~.

Та казвамъ, такива процеси има и въ човѣшката мисль. Да допуснемъ сега, че вие искате да прѣвеждате математиката въ всички нейни отношения. Мате-

матиката, съ която човѣкъ се занимава, тя е съ физическия свѣтъ; има една математика, която се занимава съ духовния свѣтъ, и има една математика, която се занимава съ умствения свѣтъ. Най-простата математика е математиката на физическия свѣтъ. И малките дѣца въ небето започватъ съ физическата математика. Тамъ още малки дѣца като се раждатъ, се раждатъ математици, всичко знаятъ, а послѣ въ тѣхните унѣверситети изучаватъ духовната математика, онѣзи процеси, които могатъ да станатъ въ човѣшките мисли и човѣшките чувства. Запримѣръ да изчислишъ двѣ желанія като се събератъ на едно мѣсто, какво могатъ да дадатъ; или двѣ мисли като се събератъ, какво могатъ да дадатъ. Това, което въ съвременната наука наричатъ силата на човѣшката мисълъ. Човѣшката мисълъ не седи само въ едната мисълъ. Силата на всѣка мисълъ се проявява, когато двѣ мисли дойдатъ едновременно, тогава се проявява силата на мисълта.

Та казвамъ, въ това седи силата на мисълта! Сега да ви дамъ едно малко изяснение, да допуснемъ, че вие имате една мисълъ за себе си; вие съзнавате, че съществувате, имате извѣстенъ стремежъ, не го знаете какъвъ е, но ватрѣ имате единъ ~~напоръ~~ ^{напѣлъ} напоръ, желаете нѣщо неопредѣлено. Най-първо въ васъ се заражда желанието да растете. Най-първо вие виждате, че сте малък, другите са по-големи отъ васъ, искате да растете. За да можете да растете, въ васъ се заражда онзи процесъ; за да расте човѣкъ трѣбва да вземе материяли отъ нѣкадѣ. Яденето ^{значи,} това е градежъ; за да градишъ, трѣбва достатъчно материялъ да имашъ; на онѣзи работници ватрѣ трѣбва да имъ доставишъ материяли, които са необходими. Ти за да растешъ, трѣбва да ядешъ, и ватрѣшните работници почватъ да градятъ. Тѣ прѣзъ устата си добиватъ материялъ, тѣ градятъ, и най-послѣ стигнешъ 165 или 170 или 175 см. най-много до 3 метра можешъ да достигнешъ, но то изисква дълго врѣме. Каква височина имаше Голиятъ, и сега много рядко се случаватъ човѣкъ да достигне до 3 метра. Обикновено човѣкъ може да расте 165 или 170. Слѣдъ като спре растенето, какво става съ човѣка? Той почва да надебелява. Слѣдъ това спре надебеляването. Слѣдъ като спре растенето нагорѣ, и слѣдъ като спре надебеляването, и ти постоянно ядешъ, кадѣ отива енергията на яденето; тази енергия отива въ прѣфиняването на тѣлото. Най-първо се създава човѣшкия организъмъ, послѣ почва да се прѣфинява, и съвършено като се прѣфини човѣкъ, той излиза навънка. И тогава ^к сте като бубата, която яла, яла, стане голѣма, и като се прѣфини тази буба, веднага си направи единъ пашкулъ. Това е остарѣването. Значи старостта, това е единъ пашкулъ, послѣ тя се прѣроди наново. Значи, старостта е когато напредналите същества се ограничатъ ватрѣ въ себе си. Който разбира процесътъ правилно, той мисли вече за идеални ^{нѣща}. Казва нѣкой: азъ ще умра. То е жалко. Другъ казва: азъ не искамъ да умирамъ. И това е жалко, ако не можешъ да умрешъ. Нѣкой пътъ е жалко да умрешъ; но нѣкой пътъ е жалко да не умрешъ. Жалко е за онази пеперуда, която

е влязла въ пашкула, че не може да умре, не може да излезне. Тя трябва да влезне въ новото положение на пеперуда.

Та ако схващате положението отъ смъртъ въ животъ; това е трансформиране, това е дълбокиятъ смисълъ. Вие седите и казвате: какво нѣщо е животътъ? Или, какво нѣщо е смъртъта? Смъртъта е единъ процесъ; животътъ е също важенъ процесъ и сѣщина. ~~З~~ Защото животътъ е отделилъ смъртъта отъ живота; животътъ е родила ~~и~~ смъртъта; смъртъта служи на живота, а не животътъ на смъртъта. ~~Я~~ Явява се тогава единъ процесъ, този процесъ човѣкъ го е избралъ, когато е билъ въ райската градина, да ви говоря научно. На първия човѣкъ му казали: слушай по този патъ на доброто и злото върватъ всички животни, той е единъ много дълъгъ и сложенъ процесъ. На какавида ще станешъ, ти като ядешъ отъ това дърво, пеперуда ще станешъ. Затова му казалъ Господъ: да не ядешъ, понеже ще почнешъ да умирашъ. Тамъ е казано: въ който денъ ядешъ ще умрешъ, и въ който денъ ядешъ, ще почнешъ какавида да станешъ. ~~И~~ попиталъ го Адамъ: какво нѣщо е да стане човѣкъ какавида?

И като дошълъ онзи професоръ, му казалъ: отъ какавидата като излезне човѣкъ, божество става. ~~Ш~~ Ще влезна тогава въ каквидата, щомъ божество може да стана. Казва не е лошо човѣкъ да бѣде какавида. ~~И~~ сега всички хора все сѣ какавиди. Какво значи КАКАВИДА? КАКА и ВИДА, да види човѣкъ кака си. / Отъ кадѣ е излезла тази дума КАКА и ВИДА? Глаголъ има ли отъ нея? Глаголъ нѣма. ~~К~~ Какво означава КАФ на еврейски? /буква е това/ /сила значи/. ^{Сега това} ~~Т~~ е нѣщо вмѣтнато. Важното е врѣменитѣ процеси, които ~~ставатъ~~ трябва да се разбератъ. ~~Н~~ Не трябва да се затруднявате съ ония новитѣ схващания вътрѣ въ ^{свърѣмената} ~~хората~~ психология, или въ свърѣмения животъ.

~~Е~~дно криво схващание иматъ всички свърѣмени хора за сѣщината на живота, за сѣщината на мисълъта, желанията на човѣка; кое желание да има, и кое да нѣма? Кой мисли да има и ~~и~~ кои не. Какво да направи? Всички нѣща сѣ на мѣсто, когато на врѣме се правятъ, и всички нѣща не сѣ на мѣсто, когато не сѣ на врѣмето. То зависи отъ врѣмето. Запримѣръ ако е лѣтно врѣме, когато има 35° топлина, наладешъ единъ огънь голѣмъ на единъ човѣкъ, да го постоплишъ малко, той веднага ще махне съ рѣката, и бѣга; зимно врѣме пѣкъ идешъ, той наладъ огънь, и ти вземешъ и го изгасишъ по сѣщия начинъ. ОГЪНЪТЪ ЗА ЗИМНО ВРѢМЕ, А ВОДАТА ЗА ЛѢТНО ВРѢМЕ!

Сега вие сте се занимавали съ мислитѣ. По какво отличавате една праилна мисълъ 2 и 2=4. 3 и 1=4. Резултатитѣ все сѣ сѣщитѣ. Но каква е разликата въ събирането? Да кажемъ вие събирате два камѣка, но прѣдставете си това сѣ двѣ разумни сѣщества събрани заедно, работници сѣ, работятъ; а тукъ имате едно разумно сѣщество къмъ 3, значи 3 и 1, резултатътъ е единъ и сѣщъ все имаме 4. Какво означава този процесъ 4-тъ? Прѣдставете си, че тукъ имате 2, двама хора като се събератъ съ други двама хора, какво могатъ да направятъ? Прѣдставете си, че това е единъ квартетъ, нали. Първитѣ двама души свиратъ първа цигулка, а вторитѣ двама

свиратъ втора цигулка. Какво имате? Не е единъ квартетъ, но на дуетъ мяза това. Когато четирима свиратъ на четири различни инструмента, тогава имате квартетъ. А въ случая имате четирима, но свиратъ дуетъ; посло може да имате четирима души, трима свиратъ първа цигулка, а единъ свири пиано, пакъ имате дуетъ; ако вие слушате тѣзи четирима когато свиратъ, какво ще бъде вашето впечатление отъ тѣхната музика? Резултатътъ е все музикаленъ, но има извѣстна разлика въ музиката.

Х Следователно, ние изваждаме едно заключение, двама души може да са расли при сѣдитѣ условия, почти до нѣкадѣ могатъ да иматъ сѣдитѣ резултати, но се различаватъ въ тѣхното развитие. За това на това основание човѣкъ трѣбва всѣкога да избира условията си. Х Той въ самовъзпитанието си трѣбва да избира ония условия, които съставляватъ една вътрѣшна съпротива на онзи правиленъ процесъ, който служи за неговото развитие. Той не трѣбва да се самоспава! Или съ други думи казано, той не трѣбва да прави крайни заключения. Да допуснемъ сега, че единъ човѣкъ се родилъ астрологически при най-добритѣ условия, кой са най-добритѣ условия въ астрологията? Х Кой е най-щастливата зодия, и кое е най-щастливото съчетание? Х Най-щастливото съчетание когато слънцето е въ центъра въ сърдцето на живота. Човѣкъ трѣбва да е напълно подъ влиянието на слънцето. Х Не вземамъ външната страна, моята цѣль бѣше само да ви наведе на извѣстни мисли, да се освободите отъ извѣстни атактистически възгледи, които съществуватъ; нѣкой път съществуватъ противорѣчия, натегне ви нѣкоя мисль, вие чувствувате, че нѣщо ви противодѣйствува, въ дисхармония сте съ хората. Какво има? Но въ васъ е тайната на живота, този ключъ, вие сами може да се освободите. Х Азъ съмъ при огъня. Мене ми пари, мога да се отдалеча отъ този огънь на два метра, отъ мене зависи, но мога да кажа, защо така са шаклали този огънь? Но отъ мене зависи да се отдалеча. Х Има извѣстни мисли, тебе ти са неприятни, тѣ са нѣкакви външно влияние ти можешъ да се отдалечишъ мислено отъ нея. Ако ти не можешъ да изменишъ тази мисль, отъ вънка е тя, или отъ нейното влияние ти можешъ да се отдалечишъ мислено; или ти имашъ извѣстно желание, и то е отъ вънка, да допуснемъ ти минавашъ по улицата, и имашъ извѣстна слабостъ къмъ дрехитѣ, обичашъ изящнитѣ дрехи, роденъ си така, не е лошо, у нѣкои хора е като болестъ това желание, тѣ са и родени съ тази слабостъ. Минавашъ ти покрай нѣкоя витрина, гледашъ хубави дрехи, днес минешъ, итрѣ минешъ, пари нѣмашъ да си ги купишъ, дойде ти една мисль, не мога ли по нѣкой начинъ да задегна тия дрехи. Х Единъ апаръ отива въ Америка, той като ходилъ, ходилъ, не му върви, и най-послѣ той изучава какъ да краде. Отива тий при единъ бижутеръ, хубаво е облеченъ, разглежда скапоцѣнноститѣ, но сѣщеврѣмено той носи една-саксия, като че е голѣмъ богаташъ, но носи и фалшиви камъни, като гледа сѣщинскитѣ камъни, той бързо турга фалшивитѣ на мѣстото на истинскитѣ, тѣй замѣта сѣщаги, и слѣдъ това, за да не се хване, той обрива скапоцѣннитѣ камъни въ сак-
саксията
една единъ по-просто казано, мисля въ,

и казва, че, ние, един-единствен са - 9. - сля турк имаме малко работа за
колко часа, ще иде и ще се върне до си вие са съществата, и той оти-
ва, и се връща, взима си са съществата, благодарим, с'богом!

Минават няколко дни бижутерът вижда, че тези скапоцни камъни изезнаха. Питам
тамъ сега, какво казвате вие, този направил ние прѣстапление споредъ васъ? Това
прѣстапление е по вашето разбиране. Въ природата съществат ли прѣстапления?

Ние наричаме прѣстапление всички ония нѣща, които се хроникиратъ въ природата.

Щомъ нѣщо е прѣстапление то се отбѣлзва въ човшкия организъмъ. Въ човшкото
тѣло съществуватъ редъ прѣстапления, които съ години се вършатъ, има известни
признаци, които отъ хиляди поколения са останали, тѣ не са твои, но са останали.

И нѣкой път ти можешъ да попаднешъ по атавизъмъ на тия наслѣдени черти, и нѣм
кой денъ минавашъ покрай нѣкое агънце, потупашъ го малко по атавизъмъ, ти си
вегетериянецъ, но може би едно старо желание дойде и ти се прѣдаде, нѣкога ти си
ялъ мѣсо, а сега се чудишъ отъ какъ тази мисль, и веднага се зароди едно атавис-
тическо чувство у тебе.

Та казвамъ, въ сегашното ваше съществуване вие сте турени въ из-
вѣстна област да корегирате погрѣшките на прѣдшествувашитѣ съществувания.
Тамъ седи науката за самовъзпитанието и за щастливия, за сполучливия животъ въ
свѣта. Науката трѣбва да се гради на единъ разуменъ законъ. Вземете онзи гени-
яленъ музикантъ, щомъ даде единъ концертъ, той може да спечели за една вечеръ
толкова, колкото вие за 10 години сте работили; но той е зналъ какъ да постапи,
а вие не сте знаели какъ да постапите. Та ви природата има известни пътища,
по които човшкиятъ животъ трѣбва да се развива. Всѣки единъ отъ васъ трѣбва да
намѣри онзи пътъ, по който правилно да се развива. Вие може да трѣгнете по кой-
то и да е пътъ. Азъ определямъ това така: природата е изчислила всичкитѣ пътища
на човѣка, тя знае какво ще стане отъ човѣка, тя е оставила само единъ пътъ у
него, който е неговиятъ път. Ато иде той при природата, тя му казва: тия са
пътищата, избери си, който искашъ. Има 10 пътища, които тя е изчислила хубаво. Тя
ти знае, знае, какво ще стане; но има единъ пътъ, за когото тя никакво изчисление
не е направила. ТОВА Е ПЪТЪТА НА ОНЗИ, КОЙТО ИЗБИРА. Той гледа, гледа, казва: ето
този пътъ; който не е изчисленъ, и хване него. После си каже така, ако бѣхъ хва-
налъ другитѣ пътища? И другитѣ пътища, които са изчислени, и тамъ има голѣми мъч-
нотии, но неизчислениятъ пътъ, той е най-лѣсниятъ пътъ. Изчисленитѣ пътища са
най-мъчнитѣ пътища, а този пътъ, който не е изчисленъ, той даже не си струва;
И тя каже: тий е за тебъ нѣкой отъ васъ, като сте хванали този неизчисленъ
пътъ, най-лѣсниятъ пътъ, васъ ви се вижда, че е много мъченъ; но ако бѣхте хва-
тали тѣзи изчисленитѣ пътища? И по нѣкой пътъ природата ви изважда отъ вашия пътъ,
и ви тури въ единъ изчисленъ пътъ, и вие кажете: Господи избави ме отъ този пътъ!
И тогава Господъ пакъ ви тури въ вашия пътъ, въ неизчисленъ пътъ, после пакъ ви
искате да направите нѣщи, пакъ влѣзнете въ изчисления пътъ, и като се намъчите,
казвате: Господи избави ме! И пакъ Господъ ви извади. Господъ ту ви тури въ
единия, ту въ другия. Вие не можете да разберете, казвате: какъ ми този пътъ!

Пъкъ тѣзи сѣ изчисленитѣ патища; ако вие вървите по този неизчисления пътъ, тамъ е най-хубавата наука, и ако вие можете да разберете, тамъ сѣ най-хубавитѣ постижения.

Сега двѣтѣ важни работи, които трѣбва да останатъ въ ума ви: НЕ ПОСТАВЯЙТЕ ПРЕПЯТСВИЯ НА ОНИЯ ПРОЦЕСИ, КОИТО РАБОТЯТЪ ВЪ ВАСЪ! Или, ще бъдете въ пълно СЪГЛАСИЕ СЪ ЖИВАТА ПРИРОДА. Не си тургайте никакви въпроси, каква е природата, дали е мъртва или жива, има ли задгробенъ животъ или не? Има ли онзи свѣтъ или не? Но ви казвамъ, райтъ за рибата е смъртъ, и адътъ за човѣка е смъртъ. Защо? Не трѣбва да живѣемъ въ ада, защото ще умремъ. Ти щомъ умирашъ, въ ада си. Щомъ живѣешъ, въ рай си. И тогава, азъ ви казвамъ тѣй, какво нѣщо е рай? Азъ щомъ живѣя въ рай съмъ; щомъ умирамъ, въ ада съмъ. Е, какво трѣбва да правя? Да влѣзна въ рай. А като не съмъ доволенъ отъ рай, какво трѣбва да правя? Ако си риба, стой въ ада. Рибитѣ трѣбва да седатъ въ ада. Или вие подъ думата адъ трѣбва да разбирате най-неблагоприятнитѣ условия отъ които човѣкъ вече е излѣзналъ. Човѣкъ не трѣбва да се повръща назадъ.

Адъ това е миналото на човѣка, а райтъ това е бъдещето. А животътъ това е настоящето, слѣдователно, въ ада нѣма какво да се повръщате, ще умрете тамъ. Щомъ се връщашъ, ти ще умрешъ. Това е схващането. Та споредъ тѣзи схващания, вие казвате: има ли бъдещъ животъ? Има разбира се! Има ли рай? Има разбира се! Има ли адъ? Има разбира се! Всичкитѣ гробища, все сѣ адъ. Какъвъ по-страшенъ адъ сѣ си представявате отъ това? Вие си представявате единъ редъ на нѣщата дисхармониченъ. Адътъ е мѣсто дѣто се спира човѣшкиятъ щастливъ животъ, а райтъ е мѣсто дѣто започва човѣшкиятъ щастливъ животъ. Ти отъ рай можешъ да излѣзнешъ, както рибата може да излѣзне отъ водата. Ти си щастливъ, дали това щастие те прави повече или по-малко щастливъ, ти си въ рай. Но ти можешъ да попаднешъ всѣки день въ ада, и всѣки день можешъ да излѣзнешъ отъ ада; както рибата като попадне въ въздуха. И човѣкъ сега е въ рай. Не ви казвамъ, че е изпѣденъ отъ рай. Това е само за обяснение на онази вътрѣшна идея. РАЙТЪ Е ТАМЪ, ДѢТО Е ЖИВОТЪТЪ. Какво нѣщо е райтъ? Тамъ отъ дѣто започва истинския животъ, това е рай. Тамъ дѣто свършва истинския животъ, тамъ е ада. Какво е ада. Ако искате да знаете, за васъ е тази мисль, не е за свѣта; тамъ дѣто свършва добрия животъ, това е рай. Това сѣ условия, това е степенъ на съзнание. Ти влизашъ въ една областъ на смѣстства, дѣто като те видатъ, всички те обичатъ, всички те любятъ, почватъ да ти помагатъ. Пъкъ и като влѣзнешъ въ ада, тамъ сѣ вълци, всички се нахвърлятъ, този вземе нѣщо, онзи вземе нѣщо и ти станешъ на парченца. Изядатъ те. Адътъ е процесъ на разлагане. Като идешъ тамъ, веднага ще се разложишъ, а щомъ влѣзнешъ въ рай, ти веднага щесе съберешъ.

Сега дръжте слѣдната мисль въ ума си, ТОВА, КОЕТО ВЪ ВАСЪ ГРАДИ, ТОВА Е РАЙ, А ТОВА ВЪ ВАСЪ, КОЕТО РУШИ, ТОВА Е АДЪ. И тогава дръжте онзи вътрѣшенъ законъ: СТОЙ ДАЛЕЧЪ ОТЪ АДА, ЖИВЕЙ БЛИЗО ДО РАЙ!

Ще хлопате въ рая да ви приематъ; защото, ако влѣзнете въ рая, работата е свършена. Сега мнозина отъ васъ сте ^{при} въ рая, хлопате на райскитѣ врата; човѣкъ, който влѣзне въ рая, трѣбва да се откаже отъ живота на какавидитѣ.

Та двѣтѣ основни мисли, които трѣбва да останатъ въ ума ви. ОТРИЦАТЕЛНИ ПРОЦЕСИ ВЪ ПРИРОДАТА НЕ СЪЩЕСТВУВАТЪ. Слѣзната между единъ процесъ и другъ, тази междина се нарица отрицателенъ процесъ. ~~Сега~~ Второто положение: НЕ ПОСТАВЯЙТЕ НИКАКВИ ПРЕГРАДИ, ПРЕПЯТСТВИЯ НА ВАШАТА МИСЪЛЪ! Да казвате, това е постижимо, онова е непостижимо. Постижими нѣща сѫ всички нѣща, които съзнанието ви може да схване въ даденъ случай. Това, което прави едно съзнание да има една щастлива мисълъ, то е правиленъ пътъ. Когато злото въ свѣта влѣзе, то е единъ промеждутѣкъ между два процеса, ако не се смѣни този промеждутѣкъ, не стане правилна смѣна, тамъ се ражда злото, тамъ се ражда всичката дисхармония въ сегашния редъ на нѣщата. Сега хората иматъ прѣизобилно, но има единъ редъ на нѣщата, който не е установенъ; едни сѫ богати, други сѫ бидни, едни сѫ хилави, други сѫ здрави. Не че сили нѣматъ, иматъ, но въ разбирането, всички нѣматъ еднакви разбирания, всички същества, които живеятъ на земята, не работѣха еднакво, и вслѣдствие на това има единъ отрицателенъ процесъ, или казано въ научна форма, смѣната на процеситѣ не става правилна. Нѣкой пътъ богатитѣ ще дадатъ на бѣднитѣ. Както онзи, ~~хотѣхъ да давамъ~~ ^{мажъ} като умрѣла жена му, тя това искала, онова искала, нему му се свидѣло да даде пари, но тя като умрѣла, слѣдъ смъртта ѣтой казалъ, сега да дамъ за душата ѣ, дано се утѣши! Той приживѣ не ѣ далъ, че като умрѣлата, той ѣ купилъ всички тия нѣща, и ги раздалъ за нейната душа. А щѣше да бѣде много по-хубаво, ако бѣше купилъ всички ния нѣща на жена си докато бѣше тя жива. Тя искала да яде, дрехи искала, нѣмалъ пари. Та като умрѣла, купилъ ѣ ги, раздалъ ги, казалъ, за Богъ да прости жена му. И казвамъ, и вие много пати оставате послѣ да Бога да прости. Казвате: сега нѣма да се живѣе добро, но като умремъ, тогава ро-добрѣ! И това не е лошо. Но по-добрѣ е при живѣ да имате хубавите дрехи, и да имате храната, отколкото слѣдъ като умрете да ви ги дадатъ за Богъ да прости.

Сега за втория пътъ ще пригответе миналата лекция, и ще я свържемъ съ тия процеси. Това е една нова материя, който много мѣчно се развива. понеже вашето съзнание е разпокасано. Всѣкога новитѣ работи не се възприематъ; имате нѣкои дрехи хубави, но искате отъ 10, 15 хиляди лева. Казвате: тази работа не върви. Гледате дрехитѣ отъ 10 хиляди, нѣмате толкова пари, отстъпвате 5 хиляди, и като дойдете до хиляда лева, бръкнете въ джоба си и кажете: дай те ми тия дрехи, купите тѣхъ. ^{Та} Вие всѣкога искате тѣзи дрехи, колкото пари имате въ джоба си. Ако ще си купишъ едни дрехи, нека минатъ 10 години, но дай 10 хиляди лева, пъкъ си направи тѣзи дрехи, но на свѣтъ да бѣдатъ.

Такива за хиляда лева не ти трѣбватъ; ~~и~~ и ако си купишъ чепичета, купи си най-хубавтъ, на свѣтъ да бѣдаты; избери винаги най-хубавото. Имай туй въ ~~у~~ ^{мисълта} си. Защото най-хубавитѣ нѣща сѣ най-скѣпите ~~в~~ въ природата!

Станете сега.

САМО СВѢТЛИЯТЪ ПЪТЪ НА МѢДРОСТЪТА ВОДИ КЪМЪ ИСТИНАТА!

ВЪ ИСТИНАТА Е СКРИТЪ ЖИВОТА!

Сега за ~~и~~ втория пътъ ще имаме едно упражнение за пръвъ пътъ, каква трѣбва да бѣде новата обхода на единъ ученикъ. Сега азъ ви намирамъ всинца вие живѣте по старому, всинца живѣте по стария начинъ, старомодни сте, та новомодни искамъ да станете, по новия начинъ какъ да живѣте. ~~10 ДЕНА ЩЕ ПОСТЪПВАТЕ ПО НОВО-~~ МОДНИЯ НАЧИНЪ. ~~и~~ Вие ще ни дадете програма/. ще ви дамъ програма. Отъ толкова години, какво може да направите. ~~и~~ Отъ толкова години слушате. Ще имаме едни упражнения отъ 10 дена.
